

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen sikäli kuin se katsoi, että päätöstä kanteen nostamisesta ei voida periaatteessa pitää kannekelpoisena päätöksenä. Lukuun ottamatta Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 60/81, IBM vastaan komissio, antamaa tuomiota, jonka mukaan asia voidaan ottaa tutkittavaksi "poikkeuksellisten olosuhteiden" vallitessa, oikeuskäytäntö osoittaa selvästi, että uusien kanneluokkien tai -tyyppien tutkittavaksi ottaminen määritellään tapauskohtaisesti.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tulkitsi oikeuskäytäntöä väärin, kun se katsoi, ettei menetetyistä mahdollisuuksista saada Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ennakkoratkaisu komission toimivallasta nostaa kante kolmannessa valtiossa periäkseen tullimaksuja ja arvonlisäveroa, joita ei sen mukaan ollut suoritettu, seurannut oikeusvaikutuksia. Päätellessään, että kanteen nostamisella kolmannessa valtiossa pikemmin kuin yhteisössä ei ole oikeusvaikutuksia, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin myös tulkitsi väärin oikeuskäytäntöä, jossa vahvistetaan, että kun lopullinen valinta tietystä menettelystä jonkin toisen menettelyn sijaan on tehty, tämän valinnan sisältävällä päätöksellä on EY 230 artiklassa tarkoitettuja oikeusvaikutuksia.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei myöskään myöntänyt, että komissio määritteli riidanalaisilla päätöksillä lopullisen kannan EY-oikeuden mukaiseen toimivaltaansa, millä on vakiintuneessa oikeuskäytännössä tarkoitettuja oikeusvaikutuksia.

Valittajat väittävät myös, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli väärässä toimiessaan sillä perusteella, että District Court voisi korjata ennakkoratkaisumekanismin puuttumisen Yhdysvalloissa soveltamalla itse yhteisön oikeutta, että jättäessään kanteen tutkimatta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin loukkasi näiden oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan ja että se sovelsi väärin ja tulkitsi väärin yhteisöjen oikeuskäytäntöä ilmeisen lainvastaisten toimenpiteiden kannekelpoisuudesta.

Valittajat väittävät lopuksi, että päätellessään, että komission toimivaltaa nostaa kante Yhdysvalloissa koskevat kiistat voitaisiin ratkaista Yhdysvaltain District Courtissa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki ratkaisun, joka oli EY 292 artiklan ja perustamissopimusten järjestelmän vastainen.

(1) EYVL C 79, 10.3.2001, s. 23.

(2) EYVL C 79, 10.3.2001, s. 24.

(3) EYVL C 3, 5.1.2002, s. 39.

(4) EYVL C 3, 5.1.2002, s. 45.

Giudice di Pace di Genova-Voltrin 10.3.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Viacom Outdoor Srl vastaan Société Giotto Immobilier Sarl

(Asia C-134/03)

(2003/C 146/38)

Giudice di Pace di Genova-Voltri on pyytänyt 10.3.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 25.3.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua asiassa Viacom Outdoor Srl vastaan Société Giotto Immobilier Sarl seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko se, että julkiselle yritykselle (kunnille) uskotaan sellaisten veron ja maksujen hallinnointi, joista on kyse käsiteltävänä olevassa asiassa ja jotka koskevat markkinoita, jotka muodostavat yhteismarkkinoiden olennaisen osan ja joilla tämä yritys on määrävissä asemassa, ristiriidassa
  - a) EY 86 ja EY 82 artiklan kanssa, kun niitä sovelletaan yhdessä,
  - b) EY 86 ja EY 49 artiklan kanssa, kun niitä sovelletaan yhdessä?
- 2) Onko kyseessä olevien veron ja maksujen ohjaaminen tälle julkiselle yritykselle ristiriidassa:
  - a) EY 86 ja EY 82 artiklan kanssa, kun niitä sovelletaan yhdessä,
  - b) EY 87 ja EY 88 artiklan kanssa siltä osin kuin se on lainvastaista ja yhteismarkkinoille soveltumatonta valtiontukea (josta ei ole ilmoitettu)?